

הדלקת נרות: 19:14

צאת השבת: 20:25

מוצ"ש לר"ת: 21:21

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

היגינה אישית

היא דבר שעד שלא מתחננים לא יכולים לעמוד על כך. כמובן שבפגישות לפני החתונה אנחנו מגיעים מצוחצחים מטופטפים ומבושמים, ולכן קשה לדעת מה האמת בנקודה זו.

אבל עם קצת שימת לב, ניתן להבחין בהופעה החיצונית, האם היא נקייה ומטופחת, בגדים נקיים ומגוהצים, ציפורניים ושיניים נקיות וכד'. כאן צריך להפעיל את השכל יותר מאשר את הרגש.

אחרי החתונה הדבר בולט ומורגש שבעתיים. כשחיים ביחד אחרי החתונה, עלינו להיות רגישים לעצמנו בעניין הניקיון וההיגינה האישית כדי שלא להימאס על בן הזוג.

לפעמים קורה שבן או בת הזוג לא מרגישים באיזה דבר, כמו ריח שנודף מהם או שיניים לא מצוחצחות, והדבר לא נעשה בכוונה.

לכן צריך להתקלח יום יום ולהשתמש בדיאודורנט מתאים ולשאול את הצד השני אם זה בסדר. אסור להיעלב מהערות של בן או בת הזוג מפנין שאנחנו גוף אחד.

אפשר גם לעשות הסכם שאם אחד מבני הזוג מרגיש שהשני לא נקי, אז הוא יעיר וירמוז לו באופן מוסכם ומיד בן הזוג ילך ויתרען. קורה לעיתים רחוקות שכל הרמזים וההערות לא עוזרים ובן הזוג רוצה להישאר לא נקי באופן מופגן ולא אכפת לו בכלל אם השני סובל.

במקרים חריגים כאלה יש להתייעץ עם גורם מוסמך, ולהגיע איתו או איתה לטיפול מקצועי להגברת המוטיבציה להיות נקי כל יום במשך השבוע.

הקפדה על היגינה אישית חשובה עוד יותר בקשר שבינו לביתה. כדי לשמור על טיב הקשר הזה, על שני הצדדים להשתדל מאד להיות נקיים ומצוחצחים.

פניות רבות הגיעו אלי בנושאים אלו ועל פי רוב, העניין נפתר על ידי שיחות עם הצד השני שלא חשב שזה מפריע כל כך. שיחות יעוץ מלוות במעקב פותרים בדרך כלל בעיות מעין אלו.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

כיפת ברזל

בכל פעם בליל הסדר אנו אומרים ושרים את המילים הללו: "והיא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקב"ה מצילנו מידם". ישנה "כיפת ברזל" שמגינה עלינו במשך כל ההיסטוריה – הקב"ה מצילנו מידם!

דוגמא נפלאה לכך קימת בפרשתנו – בלק מלך מואב פחד מעם ישראל פחד נורא. הוא ראה איך שישאל יצאו ממצרים כבשו את סיחון ועוג ועכשיו הם רוצים להיכנס לארץ ישראל דרך ארצו, מרוב פחד ולחץ הזעיק מלך מואב את בלעם בן בעור, שהיה מוגדר באותו הדור – ככלי הנשק הכבד והמסוכן ביותר.

בלעם בכח עין הרע שהיה בו, היה יכול לכוון לרגע שהקב"ה כועס ולהשחיל קללה שהיה בכוחה להרוג עם שלם.

ובאמת בלעם ניסה שלוש פעמים לקלל את ישראל ובכל פעם במקום קללה הוא אומר ברכה. בלק התייאש ושלח אותו בחזרה לארצו בבושת פנים ועם ישראל חי.

הדבר המעניין הוא שבאותו זמן עם ישראל שכן לשבטיו ולא הרגיש את הסכנה המרחפת מעליו והמשיך את סדר יומו ללא הפרעות, את "המלחמה" עם בלעם ניהל הקב"ה בכבודו ובעצמו והתקיים – "והקב"ה מצילנו מידם".

ועל זה כתב דוד המלך ע"ה בספר התהילים: "הִלְלוּ אֶת ה' קְלֹגִים שִׁבְחוּהוּ כֹּל הָאֱמִים כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאָמַת ה' לְעוֹלָם הִלְלוּהָ". ונשאלת השאלה – למה הללו את ה' כל גויים? צריך שעם ישראל יהללו את ה' על שמצילו מידם? התשובה לכך נמצאת בפרשתנו.

רק הגויים הם שיודעים כמה שהם מנסים להזיק לעם ישראל ולפגוע בו. הרבה מטעני חבלה וחומרי נפץ, טילים ופצצות נשלחו לפגוע, וברוך ה' לא רק שהם לא פגעו, פעמים רבות גם לא ידענו על ניסיון שילוחם. כשהגויים רואים כזו השגחה ושמירה הם אלו שמהללים את הקב"ה שגבר עלינו חסדו.

לכן אמר בלק לבלעם "... לִקְבֵּ אִיבֵי קְרָאִתִּיךָ וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְרַךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְעַתָּה בְּרַחֲלֶךָ אֶל־מְקוֹמֶךָ אֲמַרְתִּי כַּד אֲכַבְּדֶךָ וְהִנֵּה מְנַעַךְ ה' מִכְּבוֹדִי". גם הסכנה הזאת חלפה. היום בדורנו אנו מוקפים אויבים מבית ומחוץ.

איך אפשר להפעיל את "כיפת ברזל" הזו? הקוד לכך הוא אחדות! במשך כל ההיסטוריה של עם ישראל כשהיינו מאוחדים לא יכלו לנו אויבנו.

אם בימי מרדכי ואסתר – "לך כנוס את כל היהודים". אם בזמן היוונים – שאמר מתתיהו "מי להי אלי". ואז אימפריות שלימות זזו הצידה והתוצאה עם ישראל חי!

נשתדל להתאחד בתוך הבית ובתוך החברה ונזכה – להגנה של – "והקב"ה מצילנו מידם".

שבת שלום ומבורך – אבנר קוואס

אדם מגיע הביתה בריצה ומספר לאשתו בהתרגשות: "ברוך השם יש לי חדשות טובות. מצאתי עבודה חדשה בתנאים מעולים!!!! משכורת של 15,000 ש"ח בחודש, מקבלים מכונית מהחברה וכל מיני בונוסים. רק בעיה קטנה העבודה ממש ממש קשה ועוסקת בצנרת הביוב המרכזי של הארץ, אבל היא ממש משתלמת!" האישה שמחה ומודה לבורא העולם: "תודה רבה להשם מעתה לא נחיה עוד בחרפת רעב" הבעל: "יופי. ידעתי שתשמחי! את מתחילה מחר..."

בדיחה

סוגי עונשים

למדנו שדרך העונש מלמדים את הילד לדעת מה יותר חשוב ועל מה לשים את הדגש. נוסף ונאמר שגם שסוג העונש מלמד על חשיבות הדברים. לדוגמא, אם סוג העונש יהיה שלילת ממתקים, כסף, או דברים חומריים אחרים, הילד יבין שהחומר חשוב. לעומת זאת אם נעניש עונשים רוחניים נעביר דרכם מסר סמוי שהרוחניות עיקר.

עונש רוחני - לדוגמא, הילד או הילדה התפרעו בבית והשחיתו חפצים. אפשר לומר להם: רציני לקחת אתכם לקניות בסופר אבל אחרי ההתנהגות שלכם אתם נשארים בבית. נכון הדבר שקניות הוא ענין חומרי אבל עצם החוויה של הקניה היא דבר רוחני (תשאלו את הנשים). לחילופין, אפשר לומר להם: מחר יש ברית מילה לאחיין. חשבתי לשחרר אתכם מוקדם מהלימודים, אבל אחרי התנהגות כזאת אתם נשארים ללמוד כרגיל. להפסיד כזה אירוע, זה עונש רוחני. בדומה לזה אפשר להעניש אותם ולא לקחת אותם למסיבה משפחתית או לחתונה.

שימו לב הורים יקרים, שכאשר אנחנו מענישים את הילדים צריך לתת עונש שאנחנו יכולים לעמוד בו.

עקיבא שיחק בבית בכדור, למרות ההתראות של אמו. לבסוף הוא שבר את האגרסל. אמרה לו אמו בחמת זעם: אתה לא תבוא איתנו מחר לחתונה של אחותי! כשהיא אמרה זאת היא ידעה שזה לא יתקיים כי כל המשפחה חייבת להגיע. שאל אותה עקיבא: מה, את תביאי בייביסיטר? כן, אמרה אמו. כמה תשלמי לה? הוא שאל. זה לא עניינך. היא ענתה. הילד הצליח להעלות את אמו על 'עץ גבוה' שקשה לרדת ממנו.

למחרת, כל בני המשפחה הגיעו מוקדם הביתה להתארגן לקראת החתונה. אף אחד לא עצר את עקיבא מלהתקלח וללבוש בגדים חגיגיים. גם כשהמשפחה ירדה לרכב אף אחד לא עצר אותו ביציאה מהבית. כשכולם היו ברכב ואבא התחיל לנסוע קס עקיבא מהמושב האחורי ואמר לאמא: את רואה שלקחת אותי?... הרי לפנינו הטלת עונש ללא שיקול דעת שגרם בסופו של דבר להחלשת האמא והמילה שלה בעיני הילד. במקרה כזה, אם אמרנו לו שמשאירים אותו, אז אין לנו ברירה אלא להזמין בייביסיטר ולקיים את העונש. או לחילופין, להמיר לו את העונש בדבר אחר כמו שנלמד בהמשך.

סיפור לשבת

הרב יצחק אביחצירא - ה"בא חאקי" זצ"ל

עוד בהיותו רבה של העיר רמלה היה מכתת את רגליו מעיר לעיר וממושב למושב, כדי לעורר ולחזק את אחינו בני ישראל שבכל אתר ואתר בקיום התורה והמצוות.

באחד מביקוריו ביישוב מסוים, שבו הרצה את דבריו במתק שפתיים נפלא ניגשו אליו לאחר דרשתו בני היישוב, וצרתם בפיהם: "רבינו! יש פה תרנגול משונה שלא מפסיק לקרקר, מטריד הוא אותנו מאד ונוודדת שנתינו בלילות".

מיד ענה להם ואמר: "יש פה ילד שהוריו עדיין לא מלו אותו". הביטו האנשים זה בזה בתימהון ואמרו: "לא ידוע לנו על ילד כזה" - "הזדרזו לברר", ענה להם הצדיק, "ובעז"ה תמצאו". לאחר כמחצית השעה חזרו האנשים ואמרו: "כן רבינו. מצאנו והבאנו עימנו את הורי הילד".

כשעמד אביו של הילד בפני רבינו פרץ הוא בבכי ואמר: "רבינו! מעולם לא חשבתי, שלא למול את בני, אך מה אעשה, ולא הייתה בידי יכולת כספית לערוך את סעודת ה'ברית-מילה' והחלטנו לדחותה, כדי שאף אנו נעשה סעודה כמו כל חברנו, אך לצערנו, הרב מצבנו הכספי לא השתפר, וכבר עברו חמש שנים - ועדיין לא מלנו את בנו".

מיד ציווה הרב להכין סעודה מפוארת לכבוד המצווה, וערכו הם וקיימו את מצוות 'ברית-מילה' בו ביום. עם קיום מצוות 'ברית-מילה' בילד זה, הפסיק אותו תרנגול את קרקוריו הקולניים. וכששאלו את באבא חאקי: "מניין? איך ידעת, שיש כאן ילד לא מהול?".

ענה הוא להם בענוות חן: "אין דבר שלא כתוב בתורתנו הקדושה, וצריכים אנחנו רק להתקדש ולהיטהר, וכל צפונותיה יחשפו בפנינו".

מעשה בזוג, שהיו נשואים 51 שנה ולא זכו פרי בטן. כששמעו הם על האותות ומופתים, שמתרחשים בעיר רמלה בכוחו של פועל הישועות "באבא חאקי" הזדרזו ובאו לביתו, ובדמעות שליש שפכו את בקשתם בפני רבינו.

"הסירו כל דאגה מליבכם" אמר להם הרב, "בעזרת ה' יתברך תוך שנה תזכו לזרע קודש בר קיימא, אך בקשה אחת לי אליכם, מיד כשיולד הילד, הביאוהו נא אליי כדי שאברכנו".

עוד באותה שנה זכו הם לבן בכור, ומשמחתם והתרגשותם הגדולה שכחו את בקשתו של הרב. כשגדל הילד, התברר, שאינו יכול ללכת ברגליו. והם הצטערו עד מאד. הם דרשו ברופאים, אולם כל ניסיונותיהם עלו בתוהו.

או אז נזכר לפתע האבא ואמר לאשתו: "הרי בזכות ה"באבא חאקי" זכינו בזכותו לבן זה, מדוע לא נלך אליו ונקש ברכה לבריאותו של בנו?". וממחשבה למעשה, יצאו הם מיד לדרכם, כשפניהם מועדות לעיר רמלה.

כשהגיעו לביתו של הרב, נכנס האבא עם בנו בידו ואמר ל'באבא חאקי': "רבי קדוש! הנה ילד זה, זכיתי ונולד הוא בזכות ברכתך, אך עתה ראה איזה שבר עצום, בנו זה משותק הוא ברגליו, ואינו יכול ללכת כלל" - "והלא אמרתי לכם, שמיד עם היוולדו הביאוהו אליי, כדי שאברכהו?" אמר להם הרב.

נזכרו הזוג בבקשתו של רבינו ומיד ביקשו את סליחתו והסבירו, שמהתרגשותם הגדולה שכחו הם את בקשתו. "לא נורא" אמר להם הצדיק. "הושיבוהו בבקשה על ברכיי", ומיד כשישב הילד על ברכיו של רבנו, לקח הוא מים ומרח את רגליו של הילד. מיותר לציין, שלאחר שהורידו הרב מברכיו, הלך הילד כאחד האדם.

(עיין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

קן ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

שלוחה 2

מענה טלפוני לשאלות בעניני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב אבנר קוואס שליט"א

בין השעות 09:00-23:00

בס"ד

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי

מון הגר"ע יוסף זצוק"ל, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א

24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5